

[Gert Petersen]

ikke undre mig, om fremskridtspartiets vælgere og venstres vælgere og andre skulle få sat sådanne produktioner i gang, at folk kom i arbejde. De ville ganske vist dø af sult og forgiftning undervejs, men hvad så? Det var jo ikke det, der var det afgørende. Det afgørende var nogle formelle sager, som man skulle have opnået, plus den profit, som skulle skovles ind.

Jeg mener, at de borgerlige partier udgør nogle krokodilletårer over arbejdsløsheden, når de taler om, at miljøhensyn ikke må stille sig i vejen for fremme af beskæftigelsen. Det bringer mig til at tænke på den satire, som Jonathan Swift skrev for mange år siden, det var i det 18. århundrede, at hungersnøden i Irland kunne man da nemt overvinde. Man kunne bare lade den ene halvdel af befolkningen æde den anden. Så klarede man hungersnøden, de blev mætte, og de få, der var tilbage, kunne såmænd godt klare sig med de afgrøder, som var til rådighed på Irland.

På samme måde stiller man det her op, som om vi kan klare beskæftigelsen ved at tilsidesætte miljøhensynene. Vi er altså nogle, som siger: beskæftigelsen skal klares, arbejdsløsheden skal overvindes, men den må ikke overvindes ved, at man indfører menne-skeuværdige forhold, ved at man negligerer miljøhensyn.

Derfor må jeg fra først til sidst afvise både forespørgsels form og den dagsorden, som er foreslået, og igen slutte af med at udtrykke min tillid til miljøstyrelsen og i øvrigt også sige tak til ministeren for det svar, han gav på forespørgslen.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg føler ikke, at det er nødvendigt for at afvise indholdet i denne forespørgsel at give udtryk for absolut tillid til det miljøarbejde, der hidtil er foregået. Vi synes i allerhøjeste grad, der var områder, hvor det kunne være nødvendigt at stramme det, også den administration, der har været.

Den nuværende arbejdsløshed skyldes ikke miljøindgreb. De 200.000 arbejdsløse, vi har, de 70.000 unge, som man også slår på, som er arbejdsløse, det skyldes ikke indgreb over for virksomhederne eller over for stor-kapitalen. Tværtimod er arbejdsløsheden et resultat af planløshed. Det er modsætninger-

ne mellem produktionsmuligheder og forbrugsmuligheder, der sådan set skaber den arbejdsløshed. Vi kunne og burde efter vor opfattelse gribe endnu kraftigere ind over for forurening, over for ressourcemisbrug, kræve et endnu bedre arbejdsmiljø, og det mener vi også udmærket godt kunne ske, uden at det behøver at betyde arbejdsløshed.

Der blev stillet et enkelt spørgsmål til ministeren. Jeg skal ikke svare for ministeren, men jeg vil godt tage det op. Det var: er det rimeligt, at vore krav til spildevandsrensning er 10 gange så stramme som i Vesttyskland? Hvis det er rigtigt, må jeg sige: nej, så er det ikke rimeligt, men efter vor opfattelse burde vi internationalt sørge for, at kravene blev lige så stramme i Vesttyskland.

Jeg vil godt tage den kronik frem, som har været i Børsen i dag, og som slutter med at sige:

»... og ungdommen straffes så yderligere ved, at den nuværende gældsætning overdrages til den samme ungdom, som er den kommende generation af erhvervsaktive.«

Det er efter min mening et misbrug af ungdomsarbejdsløsheden. Ungdomsarbejdsløshed er en forbandelse. Men jeg vil også godt understrege, at den gæld, vi kunne give kommende generationer, var det ikke også den gæld, som fulgte af, at vi misbrugte mulighederne i dag, forurenede i en sådan grad, så det ikke var til at leve for kommende generationer? Der har allerede været nævnt noget heroppe om, hvordan torsken er blevet beskadiget af den forurening, vi foretager. Der kunne nævnes mange andre ting, og det har været nævnt tidligere. Jeg vil godt understrege, at den gæld, som vi dermed ville pådrage kommende generationer, var langt større end det, man peger på her.

Hvis det var en diskussion om PVC-fremstilling, eller hvis det var et spørgsmål, om kartoffelsaft kunne bruges som gødning, ja, så kunne vi da godt sagligt diskutere det, for det er da rigtigt, at vi ikke har viden nok om alle disse ting. Men jeg tror, vi befinder os i en situation, hvor det er nødvendigt at stramme, også stramme meget og måske også mere end nødvendigt – men hellere må vi gøre det end lade det løbe, som det nu bedst kan.

Jeg skal ikke forlænge denne diskussion meget. Fremskridtspartiets ordfører kom selv for skade at sige til sidst, hvad meningen